

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica întâi a Postului Mare, a ortodoxiei

În zi de duminică Mă vestesc pe Mine Însumi cuvântând prin biserică și trimițând carte scrisă apoi turmei creștine, turmei care calcă drept, și care nu calcă drept pe calea poruncilor sfinte, turma ortodoxă, căci dreaptă este această cale, dar nu toți cei care poartă acest nume prin botez sunt temători de Dumnezeu și de poruncile Lui pentru cei binecredincioși, pe care Tatăl Meu îi are între cei mântuiți.

Eu sunt Iisus Hristos, Fiul Tatălui Savaot, și grăiesc în numele Lui, căci Tatăl este întru Mine. Eu sunt Cel ce am întemeiat biserica Mea acum două mii de ani, după cincizeci de zile de la învierea Mea dintre cei morți, căci am fost răstignit pe cruce și am înviat după trei zile, după cum am făgăduit mai înainte, și apoi au trecut patruzeci de zile și M-am înălțat lângă Tatăl, unde Îmi este așezarea, dar mai întâi de înălțarea Mea la Tatăl le-am spus ucenicilor Mei cei culeși de Mine din lume, le-am spus să nu se depărteze de cetatea Ierusalimului, ci să stea să-i îmbrac cu putere de sus mai întâi, și numai apoi să lucreze ei peste pământ cu această putere prin trimiterea Mea la toate neamurile cu vestea cea despre Mine și despre împărăția cerurilor, coborâtă pe pământ prin venirea Mea după om.

În această zi de duminică se însemnează trecerea primei săptămâni a postului cel mare, și au așezat sfinții părinți pomenirea și păstrarea dreptei credințe, zi în care creștinii și apostolii bisericii își amintesc cum Mi-am pregătit Eu acum două mii de ani biserica Mea prin propovăduirea Mea, și apoi așezarea ei la lucrul cel cu putere de sus, putere cu care ei lucrau și se arătau lucrând din loc în loc între oameni, ca să se alăture din loc în loc cei ce vedeau și credeau apoi prin semnele și minunile care se lucrau prin apostolii Mei, pe care cu mare iubire i-am ales și i-am cules apoi ca să umble ei cu Mine, până ce voi fi vândut de unul dintre ei și pus pe cruce spre batjocură, dar crucea Mi-a fost biruința cea de partea Mea față în față cu arhieriei care M-au dat la moarte pe cruce, căci Eu am înviat, și sunt de atunci și până azi mărturisit înviat când creștinii botezați întru această credință se vestesc unii pe alții salutându-se cu salutul cel pentru Paști: Hristos a înviat!

O, ce frumos, ce frumos Mi-am ales Eu ucenicii! M-am dus la Ioan, Botezătorul Meu, și l-am găsit stând cu ucenicii lângă el și le-a spus lor: *«Iată-L pe Mielul lui Dumnezeu, iată-L, El este!»*, și a plecat cu Mine Andrei, ucenicul lui Ioan, și l-a luat și pe Petru, fratele său, și i-am așezat prin cuvânt ucenici ai Mei, și Mi-am tot făcut apoi ucenici, căci i-am ales apoi pe Filip, pe Natanail, și căutam să le lămuresc mintea și credința și le-am spus apoi: *«Mai mari decât acestea veți vedea și veți auzi, căci de acum veți vedea cerul deschizându-se și pe îngerii lui Dumnezeu suindu-se și coborându-se peste Fiul Omului»*.

Am început apoi să-Mi arăt pe față mărirea Mea, ca să creadă în Mine ucenicii Mei și să pot lucra Eu peste pământ prin credința lor, căci trebuia numele Meu și mărirea Mea să se scrie pe pământ și să mărturisească pe Dumnezeu întru a Sa venire după om. O, M-am dus cu ei apoi în Cana Galileii la nuntă, unde ca prin minune se terminase vinul de pe masă și le-am făcut din apă vin și s-au minunat nuntașii toți de gustul acestui vin, dar s-a minunat mirele nunții așa încât Mi s-a alăturat mirele și s-a făcut ucenicul Meu alături de ceilalți care Mă însoțeau, și așa se deschideau cerurile și îngerii cei tainici lucrau cu Mine minuni între oameni, și dreapta credință se așeza în multe inimi și le trezea dragostea de Dumnezeu și de propovăduirea Mea, dar n-am putut să arăt aceasta până ce nu Mi-am făcut mai întâi ucenici, în care Eu să pun credință și să-i numesc pe ei biserica Mea, biserica Duhului Sfânt, lucrătoare prin semne și minuni, biserica lui Hristos, care așa lucrează și așa se arată că este ea biserica Sa.

O, din vreme în vreme apoi a rămas peste biserica Mea acest duh lucrător de semne și minuni prin ucenici credincioși, și pe care adunarea cea bisericească i-a numit apoi sfinții părinți ai

turmei creștine până la sfârșit, iar ei din cer dintre sfinți mijlocesc înaintea tronului slavei cu rugăciuni pentru biserică, pentru credință mai ales, și pentru ajutor în nevoi peste turma cea credincioasă a Mea pe pământ. Iată, în fiecare zi de slujbă bisericească tot clerul slujitor de peste tot spune la încheierea fiecărei slujiri: Pentru rugăciunile sfinților părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

Biserica cea de jos rugându-se către biserica cea de sus, iată cerul și pământul în unire prin rugăciune, dar, oare, câtă ascultare are biserica cea de jos de biserica cea de sus? Mai are ea, oare? Își mai păzește ea credința și ascultarea? Mai are ea grijă să nu fie ea anatema prin călcarea ortodoxiei ei lăsată prin părinții sfinți? Mai iubește ea pe Dumnezeu? Mai știe ea ce înseamnă iubirea aceasta? O, iubirea aceasta se poartă cu multă credincioșie, căci scris este: *«Cel ce nu iubește pe Dumnezeu, să fie anatema!»*, și iată, trebuie credincioșie și nu mai este ea, căci s-a călcat peste cele lăsate să se împlinescă peste biserică, fiindcă, iată, slujitorii ei cei mari și-au îngăduit să calce și să facă ei alte orânduiri, prin care nu mai păzesc unitatea și lucrarea Duhului, căci amestecarea despre care este scris să nu se îngăduie în biserică, iat-o, s-a arătat, și se arată tot mai mult, iar Eu, Domnul, plâng în cer cu părinții sfinți și Ne luptăm pe pământ să nu piară duhul și ascultarea bisericii, să nu piară de tot și peste tot, să nu piară în neascultare toată turma, ci să rămână sămânță, să rămână fii cuminți și ascultători de Dumnezeu și de părinți, și va odrăsli sămânță nouă și multă, și ramurile ei se vor întinde și vor aduce rod de mântuire, și va lucra iarăși ca la începutul ei biserica Mea cea de la sfârșit, așa cum Eu lucrăm din loc în loc semne și minuni în văzul și în auzul ucenicilor Mei culeși de Mine dintre oameni, și așa cum și azi lucrez cu biserica Mea cea înnoită prin cuvânt și așezată pe piatra ei cea de la început prin însuși cuvântul Meu cel de azi, prin care Mi-am ocrotit biserica și sămânța ei.

O, Mă doare adânc, Îl doare pe Tatăl, îi doare pe sfinți, Ne doare pe toți cei din cer când îi vedem pe cei numiți ortodocși slujitori în fața turmei uniți acum cu vrăjmașii, cu cei despărțiți prin duhul trufiei de duhul și de unitatea lăsată scrisă de sfinți și de părinți, ca să fie ținute la locul lor orânduiri sfinte și păstrate așa.

O, iată ce fac capii turmei! S-au dat la bani, le face banul cu ochiul la toți ca să-și facă palate peste palate, în care ei să se mărească pe sine, și nu pe Domnul. Duminica ortodoxiei, așa au lăsat sfinții părinți să se numească această întâia duminică a postului mare, iar mai-marii bisericii au grijă mare în această duminică să se strângă bani cu căciula și să se pună în hambar la un loc ca să fie bani, dar nu bani trebuie să se strângă, ci ucenici trebuie, căci Eu, Domnul, nu bani am strâns, nu palate am ridicat, ci ucenici am cules și i-am ridicat la lucrul cel sfânt al credinței.

O, de te-ai trezi măcar tu, oaste mică, turmă mică, turmă răvășită și amestecată pe deal și pe munte și pe șes, umblând de colo-colo nepăstorită și neoblăduită și nepansată la rană!

O, creștini ortodocși, țineți-vă firea, fiilor, că e prigoană peste voi. Vouă vă trebuie salvare și mântuire și mângâiere, și nimeni nu vă dă acestea dintre cei ce-și zic arhieriei și preoți ai turmei ortodoxe, ci doar vă jupoaie de tot ce mai agonisiți voi pentru cele de trebuință zilelor voastre pe pământ.

O, fiilor, Mi-e tare milă de voi, oițe fără păstor! Vin Eu din cer să vă dau mângâiere, să vă dau credință în Mine și putere să umblați pe urma Mea, căci credința voastră trebuie să fie ca a sfinților părinți, o, fiilor, nu ca a celor de azi care-și zic părinți peste voi. Vin Eu cuvânt pe pământ și vă strig: Veniți după Mine! Îmi cânt cântarea Mea de jale pe urma voastră și vă chem la izvor ca să beți. Cânt din fluieraș, cânt duios și vă strig prelung: Veniți la Mine, veniți la izvor. Eu vă voi odihni, vă voi da lapte ca să creșteți și ca să-Mi fiți fii! O, rugați-vă Domnului și sfinților părinți să scape turma creștină de vrăjmași îmbrăcați în piei de oi și de păstori de oi. Rugați-vă plângând, că vremea e cu rătăcire mare de la adevăr. Deschideți pravilele sfinților și căutați în ele ca să vedeți voi cât se calcă peste ele, și treziți-vă la veghe, căci cei ce-și zic păstori nu vă veghează, ci vă duc pe neștiute spre păcatul lepădării de credință, credința cea din străbuni, o, fiilor, și trufia este perna lor de odihnă și dorul de slavă.

O, veniți-vă în fire, voi, cei lăsați de izbeliște, și ascultați cântarea Mea, care vă cheamă blând! Eu vă sunt Păstor, Eu sunt din cer și vin din cer după voi și vă chem la fântână ca să vă dau, și vin cu apă după voi. Iată cum vin ca să vă dau. Luați și beți, și nu vă lăsați pieirii, căci vremea este ascunsă și e cu încercarea credinței, ca să vă lepădați fără să știți că vă lepădați. Eu, Domnul, nu vă voi lăsa. Vă voi păstori, vă voi striga, voi da să vă trezesc mereu la veghe și voi cânta duios din fluieraș, iar voi când auziți, luați și mâncați din cer și stați pe stâncă, fiilor, și feriți-vă de păcatul lepădării de credință, căci Eu vă ajut. Amin.

O, pace vouă, celor ce auziți glasul cuvântului Meu ca să-l împărțiți peste turma cea încercată mult pentru credință în acest timp! O, pace ție, popor al cuvântului Meu! Să ne rugăm Tatălui pentru credință sfântă în oameni și pentru paza Tatălui peste cei binecredincioși. Voi sunteți ucenicii Mei. Cu voi Mă sprijin, cu credința voastră lucrez peste pământ, și strig mereu prin acest izvor, strig peste tot și peste toți: Pace vouă!

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh am grăit cuvântul Meu peste biserica Mea în zi de pomenire a drepte credințe și M-am odihnit cuvântând, căci odihna Mea este lucrul pe care-l săvârșesc pe pământ.

Iar voi, ucenici iubiți, împărțiți-Mi cuvântul, dați-l de știre de la margini la margini, căci voi sunteți ajutorul Meu pe pământ, voi sunteți sprijinul Meu și al sfinților Mei, o, fiilor. Amin, amin, amin.

16 februarie/1 martie 2015